

Nieuwsbrief nr. 10 april 2004

Stichting Tibet naar School Groningen

Secretariaat:
Albert Cuypstraat 258-boven
1073 BR Amsterdam
Informatie: 050-3147986 of
020-6866063
e-mail: info@tibetnaarschool.nl
homepage:
<http://www.tibetnaarschool.nl>

gironummer 8015905, t.n.v.
Stichting Tibet naar School,
Groningen

Op 16 januari 2004 vierde de stichting Tibet naar School haar eerste lustrum. Een heuglijk feit. Het gaat goed met de stichting. We kunnen het zelf soms niet geloven, dat wat uit betrokkenheid spontaan is begonnen, nu is uitgegroeid tot structurele hulp aan de Tibetaanse kinderen in Tibet. In 1998 begonnen we met 15 leerlingen, nu gaan bijna 380 leerlingen in Tibet naar school! Dit alles had echter nooit gerealiseerd kunnen worden zonder uw steun en zonder de enorme inzet van Tsering, onze contactpersoon in Tibet. Dit lustrum nodigt uit eens terug te kijken.

Mei 1998

De start van de stichting Tibet naar School ligt eigenlijk in mei 1998. Janneke Rentema maakte haar eerste reis naar Tibet. Marleen de Ruijter was reisleidster. Tijdens een trekking langs de oevers van het heilige Yamdrokmeer liep Janneke veel te praten met de Tibetaanse gids, Tsering. Tijdens die gesprekken werd zij meer en meer getroffen door het lot van de Tibetanen en zij vroeg hem wat ze vanuit Nederland voor de Tibetanen zou kunnen doen. Tsering vertelde over een verafgelegen dorpsschooltje in zijn geboortedorp Longdun Dechen, 120 kilometer ten noorden van de hoofdstad Lhasa. Bij een eerste bezoek aan het schooltje bleek dat de situatie veel schrijnender was dan Tsering had verteld. De armoede in dit gebied is erg groot. De school zag er vervallen uit, het dak lekte, er zat geen glas in de ramen, dus het tochtte er verschrikkelijk. Er gingen slechts 15 kinderen naar school, de andere kinderen uit het dorp moesten hun ouders helpen met het hoeden van de yaks. Er was geen schoolmeubilair, waardoor de kinderen op de koude lemen vloer moesten zitten en er was nauwelijks lesmateriaal. Het schrijnendst was echter de toestand van de kinderen: ze lachten niet (en dat is voor Tibetanen heel vreemd) en speelden niet in de pauze. Lusteloos dreunden ze de lessen op. Het bleek dat de kinderen honger hadden.

Marleen en Janneke besloten de school te helpen.

Augustus 1998

De noodzakelijke reparaties werden aan het schoolgebouw uitgevoerd. Bij de school is een keukentje gebouwd. Er is schoolmeubilair en lesmateriaal gekocht.

Een kok uit het dorp maakt voor de kinderen iedere dag een warme lunch. Dat blijkt een goede beslissing te zijn: steeds meer ouders sturen hun kinderen naar school, omdat ze dan in ieder geval een maaltijd krijgen. Er gaan nu 45 kinderen naar school!

November 1998

Het loopt fantastisch. Er gaan inmiddels 85 kinderen zonder honger permanent naar school! Door de groei van het aantal leerlingen moest een extra leerkracht aangetrokken worden. De goed opgeleide Damdu versterkt het team en is de drijvende kracht achter de verbetering van het onderwijs. Hij verdeelt de leerlingen in niveaus en breidt het vakkenpakket (aanvankelijk alleen Tibetaanse taal en rekenen) uit met Tibetaanse dans en muziek en science. De kinderen dragen allemaal een warm schooluniform, nieuwe schoenen en een warme trui.

Januari 1999

Oprichting van de stichting Tibet naar School !!

Zomer 1999

Door de toename van het aantal leerlingen in Longdun Dechen moest er een schoollokaal bijgebouwd worden. Bij de school is een schooltuin aangelegd. Er zijn twee basketbalborden op het grasveld voor de school geplaatst. Met het andere spelmateriaal dat we gekocht hebben, zoals springtouwen en voetballen spelen de kinderen in de pauze uitbundig. Er is nog een nieuwe, goed opgeleide leerkracht bijgekomen in Longdun Dechen.

We starten met de ondersteuning van het schooltje in Chibu, een dorp 20 kilometer verderop. Hoewel het schoolgebouw er minder vervallen uitzag, is de situatie verder te vergelijken met Longdun Dechen. De kinderen lopen in lompen en hebben honger. Ook hier wordt een keukentje gebouwd en we besluiten de school en de kinderen op dezelfde manier te ondersteunen als we doen in Longdun Dechen. Steeds meer ouders uit de regio sturen hun kinderen naar school.

De kwaliteit van het onderwijs in Longdun Dechen is zo toegenomen dat in september voor het eerst in de geschiedenis leerlingen uit deze regio konden doorstromen naar de vijfde graad, een soort voor-voortgezet onderwijs in

Zushul, een dorpje ongeveer 30 kilometer verderop.

Tsering schrijft ons naar aanleiding van dit enorme succes:

"I am very pleased to tell you this good news, because it is showing that you have given eyes to people who had no eyes before"

Zomer 2000

In mei gingen we weer naar Tibet en we verheugden ons erop met eigen ogen te kunnen zien wat er gerealiseerd is in Longdun Dechen en Chibu. Longdun Dechen is in alle opzichten een modelschool. Het is indrukwekkend wat er in twee jaar allemaal gedaan is. Tsering regelt alles heel erg goed en het is fantastisch te zien hoe hij iedereen weet te inspireren, waardoor de plaatselijke bevolking zich verantwoordelijk voelt voor het project. Maandelijks bezoekt hij de scholen en houdt hij ons per e-mail op de hoogte van de voortgang. De kinderen zien er goed uit en spelen volop. Het is geweldig te zien dat de leerlingen zo blij zijn dat ze naar school gaan; ze zijn heel leergierig. We brachten ook een bezoek aan het Tibetaanse districtshoofd. Hij was jaren hoofd van een school voor weeskinderen en draagt het onderwijs een warm hart toe. Hij vertelde erg blij te zijn met de hulp van Tibet naar School, omdat zij zelf nauwelijks middelen hebben om scholen op het platteland te helpen. Hij vroeg ons of de stichting nog een schooltje in een zeer armoedig gebied zou kunnen helpen. We gingen kijken en troffen een volledig verwaarloosd schooltje aan. De kinderen zagen er slecht uit en waren in lompen gekleed. De toestand van de tien kilometer verderop gelegen 'dependance' van deze school, was minstens zo erg. Na het zien van deze toestanden besloten we ook deze schooltjes te helpen.

Hoewel het onderwijs prioriteit heeft voor de stichting, kan ze niet voorbijgaan aan de andere noden van de bevolking in de dorpen. Door enkele bijzondere giften heeft de stichting

twee kleine gezondheidscentra kunnen bouwen, zodat de regio eindelijk beschikt over de meest elementaire gezondheidszorg. De stichting betaalt de consulten in de hoop dat de straatarme bevolking niet te lang wacht een arts te consulteren. En dat werkt: de artsen melden dat patiënten veel eerder komen waardoor longziektes, die in Tibet veel voorkomen, nog op tijd te behandelen zijn. De artsen die er werkzaam zijn geven een dag per week gezondheidsvoorlichting en hygiëne op de scholen.

Zomer 2001, 2002 en 2003

De scholen lopen geweldig. Er is geen kind meer in de regio dat niet naar school gaat. De kwaliteit van het onderwijs is op alle scholen enorm verbeterd doordat goed opgeleide leerkrachten zijn aangenomen. En dat heeft zijn vruchten afgeworpen: ieder jaar stromen leerlingen door naar het vervolgonderwijs. Sommige leerlingen gaan nu naar het beroepsonderwijs in Medrogunggar en enkelen deden het zelfs zo goed dat zij naar een goede school in Lhasa mochten. Tendor, oorspronkelijk uit Longdun Dechen, ging als een speer door het voortgezet onderwijs en begon in september aan de studie tot Tibetaans arts.

De dorpschouwen hebben stukken grond beschikbaar gesteld om in de zomer voor de scholen groenten te verbouwen. Een landbouwkundige, die de stichting een warm hart toedraagt, heeft gezorgd voor zaden en gewassen die in de specifieke Tibetaanse situatie goed gedijen.

Door een speciale gift hebben alle leerlingen prachtige Tibetaanse feestchuba's gekregen. Hiermee kon de stichting haar doelstelling om de Tibetaanse cultuur te ondersteunen realiseren. De aanschaf van zonnecollectoren op de scholen (ook door een extra gift mogelijk gemaakt) draagt bij aan de bescherming van het milieu. De batterijen om de cassette-recorders te laten spelen ter ondersteuning van Tibetaanse dans en muziek waren van zeer slechte kwaliteit en erg milieuvriendelijk. Het project heeft een enorm positieve uitstraling op iedereen in de regio. Jong en oud is zich bewust van het belang van het project. We zijn heel blij met deze ontwikkeling, omdat de school daardoor niet meer los staat van de gemeenschap, maar er onderdeel van uitmaakt.

Vooruitblik

In mei bezoekt Janneke Rentema opnieuw de scholen (uiteraard op eigen kosten). Afgelopen najaar is een nieuw en groter schoolgebouw in Kartam gebouwd. Natuurlijk zijn we erg benieuwd hoe die eruit ziet. We zullen verder de mogelijkheden onderzoeken om de gemeenschapsruimte in Longdun Dechen multifunctioneler in te richten. We denken aan de aanschaf van een naaimachine en timmergereedschap, zodat de kinderen die binnen de dorpsgemeenschap blijven met hulp van de oudere dorpingen toch beroepsvaardigheden aan kunnen leren.

Bouw van de school in Kartam

Doelstellingen van stichting Tibet naar School

- Continuïteit: de stichting onderneemt alleen iets als ze structurele hulp kan garanderen.
- Tibetaanse cultuur: alles wat de stichting doet, moet passen in de unieke Tibetaanse cultuur; de stichting wil het behoud van de Tibetaanse cultuur ondersteunen en stimuleren.
- Betrokkenheid: de lokale mensen moeten zich betrokken en mede verantwoordelijk voelen voor het welslagen van de projecten.
- Onafhankelijkheid: de hulp van de stichting Tibet naar School mag de mensen niet afhankelijk maken, maar moet juist leiden

tot zelfstandigheid, het dragen van eigen verantwoordelijkheid en het verkrijgen van grotere kansen en keuzemogelijkheden. De stichting creëert daarvoor de basisvoorwaarden.

Bijzondere acties

- De 14 jarige Lissa Grezel uit Eexterveen spaarde in korte tijd een groot bedrag voor Tibet naar School bij elkaar. Ze heeft een krantenwijk en stopte iedere keer als ze uitbetaald werd een bedrag (soms wel 20 euro!) in een jampotje. Uiteindelijk spaarde ze 90 euro bij elkaar. Lissa, geweldig!!
- Wederom heeft kunstenaar Jan Steen, een warm en betrokken donateur, een beeldje gemaakt en die verloot tijdens zijn jubileumexpositie in Galerie Bianca Landgraaf in Laren. De opbrengst van de verloting schonk hij aan de stichting.
- Gerard van Gool heeft bij zijn afscheid gevraagd een schenking te doen aan de Stichting. Wij hebben € 615 ontvangen, welk bedrag Gerard nog een keer heeft verdubbeld.
- Ook Greet Boltjes nam afscheid van haar werkgever. Ook deze actie leverde een groot bedrag aan schenkingen op.
- De Hervormde Stichting Het Groene Weeshuis in Groningen schonk de stichting 250 euro.
- Het Noorderpoortcollege in Groningen nodigde Tibet naar School uit om te vertellen over Tibet en het project in het kader van globalisering. De school maakte als dank een bedrag over.
- Stichting Nataraj in Amsterdam organiseerde een benefiet-avond onder

het motto 'Dansen voor Tibet' en schonk de entree-gelden aan Tibet naar School.

- GCO *fryslân*, de onderwijsbegeleidingsdienst van de provincie Friesland heeft een bedrag van € 2.500 overgemaakt vanwege het succesvolle jaar 2003.
- De Tibetaans Boeddhistische stichting Rigpa in Groningen heeft op 21 februari 2004 Losar gevierd, het Tibetaans Nieuwjaar. Er was een markt georganiseerd en de opbrengsten daarvan (€ 500) zijn aan Tibet naar School geschonken.

Uiteraard kunnen wij het werk doen dankzij de niet aflatende steun van een grote schare trouwe donateurs.

Nieuwsbrief digitaal

In onze vorige nieuwsbrief hebben wij een oproep geplaatst om de nieuwsbrief in het vervolg via e-mail te ontvangen. Ruim 50 donateurs hebben hierop positief gereageerd en ontvangen in het vervolg de nieuwsbrief via het internet.

Wilt u ook bijdragen aan het terugdringen van de kosten van het printen en verzenden van de nieuwsbrief, dan verzoeken wij u dit kenbaar te maken door middel van het sturen van een mailtje aan carl@tibetnaarschool.nl.

Financiën

De jaarrekening van de stichting over het jaar 2003 kunt u opvragen bij het secretariaat van de stichting (zie colofon).

